

beregne paa enkelte Undtagelser nær. Der er Nar, hvor der falder, jeg tror et Par Hundrede Tusende paa denne Konto som Fortjeneste ved Montoperationer; men andre Nar finder der ikke saadanne Montoperationer Sted og aldeles ikke Indtægter deraf. Dette nævner jeg kun som Eksempel paa, hvor umuligt det er at komme til nogen virkelig Beregning af, hvad disse Indtægter ville komme til at beløbe; men jeg kan ikke andet end erkende, at saa længe man holder sig til kun at opføre dem med det mindste Beløb, de have indbragt i en Række af Nar, tror jeg ikke, at man fornuftigvis kan sige, at Kalkulen eller Overslaget bliver urimeligt. — Vædringsforslaget under Nr. 78 er tiltraadt af Udvalget, og derom behøver jeg altsaa heller ikke at udtale mig. — Dermed tror jeg at have nævnt de ikke mange Vædringsforslag, der ere stillede til denne Del af Finanslovsforslaget, med Undtagelse af et, som er tiltraadt af hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær. Det er Vædringsforslaget under Nr. 239 til § 24 om Anvendelse af 204,000 Kr. til en Fordobling af Toldhegnet omkring den ny Frihavn. Det er anerkendt af det ærede Udvalg — ikke modsagt af det enkelte Medlem i Udvalget, som ikke har sluttet sig til Forslaget (Brandes) — at der opnaas en meget betydelig Besparelse ved at gøre Hegnet fuldkomnere, end det, der oprindelig var projekteret, at denne Anvendelse af 204,000 Kr. bliver meget højt forrentet gennem den aarlige Besparelse i den levende Bevogtning. Jeg tror i det hele taget som almindelig Regel, at det kan siges at være langt mere økonomisk at udføre en Foranstaltning fuldstændig godt fra først af med Anvendelse af større Midler, end som det er at udføre den mindre fuldkomment og saa supplere den med levende Bevogtning, Tilsyn, i det hele med Opsyn. Den Kapital vil i Reglen altid blive meget dyrere end det, man kunde have haft den fuldkomne Foranstaltning for. Her i dette Tilfælde stiller det sig som en Anvendelse af 200,000 Kr. i Kapital for at spare noget over 30,000 Kr. i aarlig Udgift. Naar det enkelte Medlem i Udvalget, som ikke har villet tiltræde Forslaget, har fremført som Grund dertil, at han mente, man ved denne Bevogtning med Hunde af det smalle Mellemrum mellem de to Hegn vilde udsætte spaserende for Fare, tror jeg, det beror paa en fuldstændig Bilsfarelse. Jeg tror ikke, der er nogen Mulighed næsten for, at spaserende skulle komme til at færdes der, i alt Fald ikke paa en Tid, hvor Hundene færdes som Vogtere mellem de to Hegn; jeg tror ikke,

der er Mulighed derfor. Men det ærede Medlem fremhævede endvidere, at selv om den, der kom til Stede mellem de to Hegn og altsaa blev udsat for Hundenes Bevogtning, var kommen der i forbruderisk Hensigt, var han dog i alt Fald i nogen Tvivl om, om det ikke maatte kaldes barbarisk at udsætte dem for Hundenes Misshandling. Jeg maa tilstaa, at denne Udtalelse forundrede mig noget; thi det ærede Medlem maa vide, at saadan levende Bevogtning med Hunde har været i Menneskealder anvendt paa den gamle Toldbod, uden at jeg nogen Sinde har hørt, at der er fremkommet den Indbending mod den, at det skulde være „barbarisk“ at udsætte dem, som ville gøre Indbrud paa Toldboden for at stjæle eller for at begaa Toldfraudationer eller deslige, for at blive angrebet af Hundene. Har det altsaa været admitteret og anset for at være fuldstændig forsvaret at bevogte den gamle Toldbod med Hunde, ser jeg ikke, hvorfor det nu skulde stemples som barbarisk ogsaa at bevogte den ny Frihavn med Hunde. Paa det gamle Toldbodterrain har Hundebevogtning vist sig at være meget virksom og tilfredsstillende, og jeg har ikke den fjerneste Tvivl om, at i samme Øjeblik, man vilde gøre disse humane Betragtninger gældende ogsaa for det gamle Toldbodterrain, at man ikke maatte udsætte Forbrydere, Indbrudsthye o. s. v. for at blive angrebne af Hundene, vilde jeg blive sat i den beklagelige Nødvendighed at maatte træde af Rigsdagen meget betydelige Tilskud til den gamle Toldbods Bevogtning. Det dobbelte Toldhegn vil jo ikke alene bevirke en betydelig aarlig Besparelse, men selve Sikkerheden gennem det dobbelte Toldhegn er selvfølgelig langt mere betryggende end gennem et enkelt Hegn. Hundebevogtningen er jo kun ved Nattetid. Beskyttelsen ved det dobbelte Hegn ved Dagtid er selvfølgelig langt virksomere, end naar man kun har et enkelt Hegn. Hvor der kun er et enkelt Hegn, der kan der være en ret livlig Forbindelse mellem dem, der færdes paa den indre, og dem, der færdes paa den ydre Side af Hegnet. En saadan Forbindelse er saa at sige udelukket, naar der er dobbelt Hegn med et Mellemrum af tre Men. Jeg anbefaler altsaa meget det ærede Ting at vedtage dette Vædringsforslag.

Dermed tror jeg, jeg er færdig med alle Vædringsforslagene, men der er fremkommet adskilligt andet uden for Vædringsforslagene som jeg maa trætte det ærede Ting med at gøre et Par Bemærkninger om endnu. — Den ærede Ordfører udtalte sig til en vis Grad med Paaskønnelse af den udførlige Meddelelse for de betydeligere Toldindtægter